

**DIUMENGE SEGON
DEL TEMPS ORDINARI**

LECTURA PRIMERA

El teu Déu s'alegrarà de tindre't, com el nóvio s'alegra de tindre la núvia

Lectura del llibre del profeta Isaïes

62, 1-5

Per amor de Sió no callaré,
per amor de Jerusalem no descansaré
fins que no esclate com la llum la seua justícia
i no brille com una torxa la seua salvació.

Els pobles veuran el teu benestar,
tots els reis contemplaran la teua glòria.
Et donaran un nom nou
que els llavis del Senyor designaran.

Seràs una corona de glòria en les mans del Senyor,
i una diadema reial en les mans del teu Déu.

Ja no et diran «Abandonada»,
ni anomenaran el teu país «Desolació».
A tu et diran «La Meua Estimada»,
i a la teua terra, «L'Esposada»,
perquè el Senyor et preferirà a tu,
i la teua terra tindrà marit.

Els teus fills et posseiran
com un jove posseïx la seua esposa.
El teu Déu s'alegrarà de tindre't,
com el nóvio s'alegra de tindre la núvia.

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

96 (95), 1-2a.2b-3.7-8a.9-10a i c (R.: 3)

R. Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor per tota la terra;
canteu al Senyor, beneïu el seu nom.

R. Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Anuncieu de dia en dia que ens ha salvat;
conteu a les nacions la seua glòria,
conteu a tots els pobles els seus prodigis.

R. Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Doneu al Senyor, famílies dels pobles,
doneu al Senyor honor i majestat,
tributeu al Senyor l'honor del seu nom.

R. Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

Adoreu el Senyor, s'apareix la seua santedat.
Que tremole davant d'ell tota la terra.
Digueu a tots els pobles: «¡El Senyor és rei!»
Sentencia amb raó les causes dels pobles.

R. Conteu a tots els pobles els prodigis del Senyor.

LECTURA SEGONA

L'únic i mateix Esperit distribuïx els seus dons a cadascú com ell vol

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 4-11

Germans:

Hi ha diversitat de carismes,
però un sol Esperit;
hi ha diversitat de ministeris,
però un sol Senyor;
hi ha diversitat d'actuacions,
però un sol Déu que ho obra tot en tots.

Les manifestacions de l'Esperit que cadascú rep
són en bé de tots.

Un, per mitjà de l'Esperit, rep el do de parlar amb saviesa;
un altre, per obra del mateix Esperit, rep el do del coneixement;
un, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe;
un altre, en virtut de l'únic Esperit, el do de guarir;
un, el do de fer miracles;
un altre, el do de profecia;
un, el de discernir els esperits;
un, el do de parlar en diverses llengües;
un altre, el do d'interpretar-les.

Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit,
que distribuïx els seus dons a cadascú tal com ell vol.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Així començà Jesús els seus senyals a Canà de Galilea

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan

2, 1-12

En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea.

Hi estava la Mare de Jesús.

També Jesús i els seus deixebles hi foren convidats.

Com que el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu:

— «No tenen vi.»

Jesús li respon:

— «Dona, ¿tu i jo, què hi tenim a veure?

Encara no ha arribat la meua hora.»

Sa mare diu als servidors:

— «Feu tot allò que ell vos diga.»

Hi havia allí sis gerres de pedra

destinades a les pràctiques de purificació,
usuals entre els jueus.

Cada una tenia una cabuda de quatre a sis poals.

Els diu Jesús:

— «Ompliu d'aigua eixes gerres.»

Els les ompliren fins a dalt.

Lavors els digué:

— «Ara traieu-ne i porteu-ne al majordom.»

Els li'n portaren.

El majordom tastà aquella aigua convertida en vi.

Ell no sabia d'on venia,

però els servidors sí que ho sabien,

perquè ells mateixos l'havien poada.

Lavors el majordom crida el nòvio i li diu:

— «Tots servixen primer els millors vins
i, quan els convidats ja han begut molt,
servixen els més ordinaris.

Però tu has guardat fins ara el vi millor.»

Així començà Jesús els seus senyals a Canà de Galilea.

Així manifestà la seua glòria,
i els seus deixebles cregueren en ell.

Després d'això baixà a Cafarnaüm amb sa mare,
els seus germans i els seus deixebles,
però tan sols s'hi quedaren uns quants dies.

Paraula del Senyor.